

2020/2041(INI)

23.9.2020

ADVIES

van de Commissie buitenlandse zaken

aan de Commissie ontwikkelingssamenwerking

inzake een nieuwe strategie EU-Afrika – een partnerschap voor duurzame en
inclusieve ontwikkeling
(2020/2041(INI))

Rapporteur voor advies (*): Anna Fotyga

(*) Procedure met medeverantwoordelijke commissies – Artikel 57 van het
Reglement

PA_NonLeg

SUGGESTIES

De Commissie buitenlandse zaken verzoekt de bevoegde Commissie ontwikkelingsamenwerking onderstaande suggesties in haar ontwerpresolutie op te nemen:

1. is ingenomen met de gezamenlijke mededeling van de Commissie en de vicevoorzitter van de Europese Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid (VV/HV) van 9 maart 2020, getiteld “Naar een brede strategie met Afrika”, en beschouwt deze als een stap in de richting van een daadwerkelijk geopolitiek partnerschap; vestigt de aandacht op de geografische nabijheid en de sterke historische, culturele en sociaal-economische band van Europa en Afrika, die meer dan ooit nader tot elkaar worden gebracht door de toenemende gemeenschappelijke uitdagingen en strategische belangen, van de bevordering van de mensenrechten en de democratie, de uitbanning van armoede in gemeenschappen, de totstandbrenging van fatsoenlijke leefomstandigheden door middel van economische kansen, duurzame ontwikkeling en goed beheer, het potentieel van migratie met het oog op zinvolle werkgelegenheidskansen en ontwikkeling, de versterking van de handels- en investeringsbetrekkingen, de bewaking van de veiligheid en de bestrijding van terrorisme, georganiseerde misdaad en mensenhandel tot de hervorming van multilaterale instellingen en de wereldhandel, en andere uitdagingen op het gebied van milieu, voedselzekerheid, toegang tot water, bevolkingsgroei, verstedelijking, energie, volksgezondheid, toegang tot zorg en klimaatverandering; beklemtoont dat de betrekkingen tussen de EU en Afrika van het grootste belang zijn voor de toekomst van beide continenten en dat de welvaart van de twee continenten sterk verweven is en bijgevolg een holistische continentaal-Afrikaanse aanpak vereist waarin deze uiteenlopende gebieden worden gebundeld tot één alomvattende, samenhangende strategie die op de behaalde resultaten wordt beoordeeld en voortdurend wordt gemonitord en geëvalueerd; pleit voor meer samenhang tussen de beleidsmaatregelen van de EU, een resultaatgerichte, transparante toewijzing van EU-middelen en een versterkte politieke alliantie, die verder moeten reiken dan de traditionele humanitaire en ontwikkelingssamenwerking om het potentieel van het partnerschap daadwerkelijk ten volle te benutten;
2. wijst erop dat in 2019 volgens het Centrum voor Onderzoek van de Epidemiologie bij Rampen (CRED) nagenoeg 16,6 miljoen Afrikanen werden getroffen door extreme weersomstandigheden, wat neerkomt op 195 % meer dan in 2018; herinnert eraan dat natuurrampen negatieve gevolgen hebben voor het leven, de bestaanszekerheid, huisvesting en ecosystemen, alsook voor de macro-economie;
3. onderstreept dat het partnerschap tussen de EU en de Afrikaanse Unie (AU) alleen kan slagen als het daadwerkelijk een partnerschap tussen gelijken is, dat wil zeggen een evenwichtiger, eerlijker en zinvoller partnerschap dat berust op eigen verantwoordelijkheid, solidariteit en een gedeelde toekomstvisie; pleit er daarom nogmaals voor tussen de Europese Unie en de Afrikaanse Unie een waar “partnerschap tussen continenten” te smeden; herinnert eraan dat Afrika onze meest naaste buur is, ruim een miljard inwoners telt en tegen 2050 naar verwachting verantwoordelijk zal zijn voor meer dan de helft van de mondiale bevolkingsgroei, en dat zes van de tien snelst groeiende economieën ter wereld zich in Afrika bevinden; beklemtoont dat de EU en

haar lidstaten op alle vlakken de grootste partners van Afrika zijn op het gebied van investeringen, handel, ontwikkelingshulp, humanitaire hulp en veiligheid; merkt evenwel op dat deze steeds nauwer wordende samenwerking nog altijd geen vruchten heeft afgeworpen en nog geen gedeeld begrip of een werkbaar strategisch partnerschap heeft voortgebracht overeenkomstig de gedeelde belangen, het groeipotentieel, de geografische nabijheid en de eeuwenoude banden tussen de twee continenten; onderstreept dat het proces van duurzame ontwikkeling op het Afrikaans continent van cruciaal belang is voor de welvaart, stabiliteit en veiligheid van zowel de EU als Afrika, en dat deze zaken voor Afrika kernvoorwaarden zijn voor economische en maatschappelijke ontwikkeling, zoals in de duurzameontwikkelingsdoelstellingen (Sustainable Development Goals – SDG's) van de VN wordt bevestigd; beklemtoont dat de EU haar Afrikabeleid vol vertrouwen en met een frisse, moderne blik moet benaderen om tot een aanpak te komen die gestoeld is op een duidelijk inzicht in de wederzijdse belangen en verantwoordelijkheden van de EU en Afrika en het brede karakter evenals de rijpheid van de betrekkingen tussen de continenten weerspiegelt; is er vast van overtuigd dat dit partnerschap gestoeld moet zijn op door onze Afrikaanse partners vastgestelde, duidelijke standpunten en prioriteiten, en is in dit verband van mening dat de aankomende zesde top tussen de AU en de EU, die dit najaar zal plaatsvinden, een tijdige gelegenheid biedt om naar de Afrikaanse partners te luisteren, wederzijdse eisen en voorstellen uit te wisselen en gemeenschappelijke doelstellingen vast te stellen om deze te verankeren in de toekomstige nieuwe gezamenlijke en wederzijds voordelige strategie, waarin de belangen van beide partijen worden behartigd en de band tussen de continenten wordt versterkt;

4. beklemtoont dat de synergie en samenhang tussen alle wettelijke en politieke kaders waarop de betrekkingen tussen de EU en Afrika gegrondvest zijn dringend moeten worden verbeterd om het partnerschap doeltreffender en duurzamer te maken door een sterker, veelzijdig en multisectoraal langetermijnpartnerschap tot stand te brengen, wat zich tevens moet vertalen in nauwere politieke samenwerking en doeltreffende coördinatie die berust op gelijkheid, vertrouwen, wederzijds respect, solidariteit, soevereiniteit, gedeelde waarden en een gemeenschappelijke toekomstvisie; vestigt in dit verband de aandacht op het belang van de mensenrechten, de democratie, vrede en veiligheid, alsook van goed bestuur, duurzame ontwikkeling, de rechtsstaat, vrije en eerlijke verkiezingen, wettelijke en vreedzame machtsoverdrachten in Afrikaanse landen, en gendergelijkheid als noodzakelijke grondslagen voor een duurzaam, inclusief en wederzijds voordelig partnerschap tussen de EU en Afrika; beklemtoont dat voor een sterk partnerschap tussen de EU en Afrika een sterke Afrikaanse Unie nodig is; wijst op de belangrijke, ondersteunende rol die de EU speelt bij de doeltreffendere uitoefening van het mandaat van de Afrikaanse Unie, de bevordering van vrede en veiligheid op het hele continent en de bespoediging van het integratieproces, alsook bij de institutionalisering van de Afrikaanse Unie, met inbegrip van het Pan-Afrikaans Parlement, door beste praktijken uit te wisselen en technische en financiële bijstand te verlenen; is ingenomen met het voorstel voor een pan-Afrikaans programma in het kader van het nieuwe instrument voor nabuurschapsbeleid, ontwikkeling en internationale samenwerking (NDICI), dat bedoeld is om de problemen van het gehele Afrikaanse continent aan te pakken;
5. spreekt opnieuw zijn steun voor Afrika, dat middenin belangrijke processen van regionale, continentale en internationale integratie zit, en merkt op dat Europa en Afrika

een gemeenschappelijk belang hebben om samen te werken aan multilateralisme en gemeenschappelijke uitdagingen die zij alleen samen op doeltreffende wijze kunnen aanpakken; beklemtoont dat eventuele verdeeldheid moet worden overwonnen, met name op gebieden die van strategisch belang zijn, zoals de naleving van internationale normen en praktijken op het gebied van handel, mensenrechten, sociale rechtvaardigheid, gendergelijkheid, duurzame ontwikkeling en positionering in internationale organisaties; is van mening dat een holistisch partnerschap tussen continenten bovendien verdere regionalisering mogelijk moet maken; geeft nogmaals aan achter regionale integratie en regionale organisaties te staan, zoals de Economische Gemeenschap van West-Afrikaanse Staten (Ecowas), de Economische en Monetaire Gemeenschap van Centraal-Afrika (Cemac), de Oost-Afrikaanse Gemeenschap (EAC), de Ontwikkelingsgemeenschap van Zuidelijk Afrika (SADC), de Intergouvernementele Ontwikkelingsautoriteit (IGAD) en de Economische Gemeenschap van Centraal-Afrikaanse Staten (CEEAC), evenals de Internationale Conferentie over het gebied van de Grote Meren (ICGLR); sluit zich aan bij het standpunt dat de EU flexibele benaderingen van land tot land en op subregionaal niveau moet blijven hanteren waarmee zij haar inzet en ondersteuning toesnijdt op de specifieke behoeften en omstandigheden van alle landen in de vijf regio's van Afrika; pleit voor de actualisering van de verschillende regionale beleidsmaatregelen van de EU ten aanzien van de subregio's van Afrika, waaronder Noord-Afrika, de Golf van Guinee, de Sahel, de Grote Meren en de Hoorn van Afrika; betreurt het dat de totstandbrenging van een ruimte van gedeelde welvaart, stabiliteit en vrijheid met de landen van het Zuidelijk Nabuurschap 25 jaar na de start van het Europees-mediterraan partnerschap nog altijd verre van voltooid is;

6. merkt op dat het belangrijk is de visie voor de mijnbouw in Afrika uit te voeren die in 2009 door de Afrikaanse staatshoofden en regeringsleiders werd goedgekeurd ter waarborging van de transparante, billijke en optimale exploitatie van delfstoffen;
7. wijst op de belangrijke rol die de Afrikaanse Unie en de Afrikaanse staten spelen in multilaterale organisaties, zoals met name de Verenigde Naties, waarin de Afrikaanse staten 28 % van de leden uitmaken; onderstreept dat het daarom belangrijk is de politieke banden tussen de EU en Afrika nauwer aan te halen om de multilaterale besluitvormingsorganen te hervormen en deze rechtvaardiger en representatiever te maken, wat van cruciaal belang is voor het vinden van oplossingen voor gemeenschappelijke wereldproblemen;
8. is ingenomen met de vijf partnerschappen die in de nieuwe strategie worden voorgesteld; meent evenwel dat de strategie moet worden bijgewerkt en dat hierin rekening moet worden gehouden met de economische en gezondheidsbehoeften van Afrika om de COVID-19-crisis het hoofd te bieden; pleit voor een sterke, samenhangende en constante betrokkenheid van de EU bij de veiligheid, stabiliteit en ontwikkeling van Afrika, onder meer door de bevordering van de overgang naar een groene economie, de toegang tot energie, digitalisering, duurzame groei, werkgelegenheid, vrede en bestuur, en met behulp van een evenwichtige, omvattende aanpak van migratie en mobiliteit; beaamt dat in het voorstel getracht is de stemmen en belangen van onze Afrikaanse partners in acht te nemen, maar constateert dat sommige partners evenwel hun teleurstelling hebben geuit over een vermeend gebrek aan communicatie met bepaalde Afrikaanse partners vóór de publicatie van het voorstel;

wijst er echter op dat duidelijk moet worden bepaald hoe de nieuwe strategie moet worden uitgevoerd en dat de verantwoordelijkheden van de Europese actoren moeten worden toegewezen; onderstreept dat de toekomstige betrekkingen met Afrika belangrijk zijn en dat in dit verband een brede betrokkenheid van het maatschappelijk middenveld van beide continenten vereist is; pleit voor een sterkere inzet op alle niveaus, waaronder in het bedrijfsleven en de academische wereld, alsook door niet-gouvernementele organisaties (ngo's), denktanks, culturele en religieuze instellingen, en vakbonden; is zeer verheugd dat de voorzitter van de Commissie, Ursula von der Leyen, heeft laten blijken de betrekkingen met Afrika tijdens haar mandaat centraal te willen stellen; is in dit verband ingenomen met het feit dat de nieuwe voorzitter van de Commissie Afrika heeft gekozen als bestemming van haar allereerste buitenlandse bezoek en pleit voor meer vergaderingen en ontmoetingen op hoog niveau; acht dergelijke persoonlijke ontmoetingen op het hoogste niveau van het grootste belang, aangezien ze niet alleen dienen om de persoonlijke banden aan te halen, maar ook om het publiek via onze respectieve nationale media bewust te maken van ons partnerschap; pleit daarom voor de verdere intensivering van deze vergaderingen en ontmoetingen op hoog niveau, met inbegrip van fora en vergaderingen voor bedrijven en maatschappelijke organisaties; betreurt dat in de mededeling geen duidelijke voorstellen voor gecoördineerde EU-AU-aanpakken zijn opgenomen met betrekking tot gemeenschappelijke uitdagingen, die gezamenlijk behandeld zouden kunnen worden in multilaterale context (bijvoorbeeld in de VN); benadrukt dat de beleidsdoelstellingen van de EU actiever moeten worden gepresenteerd tijdens missies van de VV/HV en de EU in hoofdsteden op het hele Afrikaanse continent; spoort Europese denktanks en de Europese academische wereld in dit verband aan actiever samen te werken met hun Afrikaanse tegenhangers; onderstreept dat er in het kader van het partnerschap tussen de EU en Afrika zowel voor de EU en de AU als voor de EU en haar lidstaten een gecoördineerde, omvattende aanpak moet worden vastgesteld, zoals bepaald in artikel 210 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie; verzoekt de EU dit gemeenschappelijk perspectief te bevorderen met het oog op de volgende top tussen de AU en de EU, die in oktober 2020 moet plaatsvinden;

9. merkt op dat het potentieel van Afrika steeds meer belangstelling wekt van tal van spelers op het wereldtoneel en is bezorgd dat Afrika op veel gebieden een nieuw strijdperk voor concurrerende grootmachten is geworden; beklemtoont dat de EU een van de eerste actoren was die op het Afrikaanse continent bijstand hebben geboden, en dat de destructieve beleidsmaatregelen van andere actoren daarentegen de Afrikaanse landen schaden en ook voor de EU nadelig uitpakken; onderstreept dat de EU in haar politieke en economische betrekkingen met derde landen de bevordering van de grondrechten centraal stelt, evenals de steun voor democratische instellingen en de handhaving van de democratische verantwoordingsplicht; meent dat derde actoren zoals China andere doelstellingen nastreven die soms ook van invloed zijn op de EU; onderstreept dat onze doelstelling erin bestaat de weerbaarheid en onafhankelijkheid van onze Afrikaanse partners te versterken; betreurt het dan ook dat het optreden van andere actoren, en met name van China en Rusland, gericht is op de nastreving van de eigen geopolitieke belangen en op toenemend unilateralisme; benadrukt dat de eigen voordelen van deze actoren ten koste gaan van de Afrikaanse soevereiniteit en de Europese veiligheid; verzoekt de EU haar optreden te coördineren met alle landen die daadwerkelijk geïnteresseerd zijn in de voorspoedige en positieve langetermijnontwikkeling van het Afrikaanse continent op basis van de volledige

eerbiediging van de mensenrechten, mediavrijheid en verantwoordingsplicht, transparant en reactief bestuur en de bestrijding van corruptie, aangezien deze elementen van essentieel belang zijn voor de waarborging van een stabiele en inclusieve politieke, sociale en economische omgeving in Afrika; verzoekt de EU met een strategische langetermijnrespons op het Chinese “Nieuwe Zijderoute”-initiatief (“Belt and Road Initiative”) te komen die gestoeld is op onze gedeelde waarden, alsook op de door onze Afrikaanse burens geformuleerde prioriteiten en behoeften; beklemtoont dat de EU en haar lidstaten bronnen van stabiliteit en betrouwbaarheid moeten worden in de regio; is van mening dat de Europese Unie een grotere geopolitieke rol moet spelen in Afrika en betrekkingen tot stand moet brengen die aan iedereen ten goede komen;

10. is van oordeel dat de strategie EU-Afrika ook maatregelen moet omvatten voor de verlening van bijstand aan Afrikaanse landen zodat zij hun minerale rijkdommen kunnen omzetten in reële ontwikkeling; pleit voor de beoordeling van de doeltreffendheid van de bestaande maatregelen, onder meer met het oog op de bedenkelijke exploitatie van het continent door China en Rusland; verzoekt de Commissie en de Afrikaanse partners de maatregelen voor de verordening inzake conflictmineralen¹ probleemloos in te voeren en onverwijld de lijst bekend te maken van bedrijven buiten de EU die de vereisten van de verordening niet naleven; vestigt de aandacht op de sterke punten van Europa (transparantie, hoogwaardige goederen en diensten, en democratisch bestuur) en vertrouwt erop dat de aantrekkingskracht van die fundamentele waarden een overtuigend alternatief biedt voor autoritaire modellen;
11. herinnert eraan dat de mijnbouwsector een belangrijke rol speelt in de economie van verschillende Afrikaanse landen en gekoppeld is aan een ongelijke onderlinge afhankelijkheid van hulpbronnen in vergelijking met Europa, die gecorrigeerd moet worden door de illegale uitstroom van belastinginkomsten en royalty's in de mijnbouwsector aan te pakken met behulp van de transparantierichtlijn en de jaarrekeningrichtlijn²;
12. is verheugd dat de EU vrede en veiligheid in Afrika beschouwt als belangrijke voorwaarden voor duurzame ontwikkeling en dat zij zich ertoe heeft verbonden “haar steun aan Afrika in samenwerking met de internationale gemeenschap aanzienlijk op te voeren”; is het ermee eens dat de kwestie van veiligheid in Afrika van groot belang is voor de ontwikkeling van het continent, met ondersteuning van regionale en internationale organisaties, en dat de Afrikaanse staten hun veiligheid vooral in eigen hand hebben; pleit daarom voor de voortzetting van de inspanningen van de EU om samen met haar Afrikaanse partners te werken aan de verdere ontwikkeling van een Afrikaanse vredes- en veiligheidsarchitectuur (APSA) en zo vrede en stabiliteit tot stand te brengen op de lange termijn en de crises en conflicten op het continent het hoofd te bieden door middel van een geïntegreerde aanpak waarbij gebruik wordt gemaakt van alle beschikbare hulpmiddelen, met inbegrip van steun voor capaciteitsopbouw in Afrika op het gebied van veiligheid en defensie, militaire operaties, civiele missies, vredesopbouw- en demilitarisatieprojecten, met inachtneming van de internationale mensenrechten, het internationaal humanitair recht en de onafhankelijkheid en soevereiniteit van de Afrikaanse landen, evenals steun voor initiatieven van de AU en

¹ PB L 130 van 19.5.2017, blz. 1.

² PB L 294 van 6.11.2013, blz. 13.

regionale organisaties zoals Ecowas en de G5-Sahel; spoort de lidstaten ertoe aan deel te nemen aan EU-missies en -operaties en is ingenomen met bilaterale inspanningen die bijdragen aan de vrede en stabiliteit op het continent; verzoekt de Raad in dit verband met klem onverwijld zijn goedkeuring te hechten aan de Europese Vredesfaciliteit opdat bredere bijstand kan worden geboden aan Afrikaanse partners in regio's die door conflicten worden geteisterd; vestigt de aandacht op het belang van multilaterale samenwerking binnen de driehoek AU-EU-VN op het gebied van lokale, regionale en internationale veiligheid, alsook op de rol van maatschappelijke organisaties bij inspanningen voor de vredeshandhaving en -opbouw; herinnert er in dit verband aan dat de hervorming van de veiligheidssector en van justitie, evenals goed bestuur, democratische verantwoordingsplicht en de bescherming van burgers noodzakelijke voorwaarden zijn voor regeringen en veiligheidstroepen om het vertrouwen van de bevolking te winnen; vestigt voorts de aandacht op civiel-militaire samenhang en onderstreept dat deze twee componenten van missies in het kader van het gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid (GVDB-missies) beter op elkaar moeten worden afgestemd; staat achter de steeds proactiever wordende aanpak van samenwerkende regionale veiligheidsorganisaties ter verwezenlijking van de volledige operationalisering van de APSA, die de Afrikaanse Unie en regionale organisaties de nodige instrumenten biedt om conflicten te voorkomen, te beheersen en op te lossen; looft in het bijzonder initiatieven zoals de G5-Sahel, die een steeds belangrijker rol vervult bij de invoering van beslissende maatregelen door Afrikaanse landen om de vrede en veiligheid in hun eigen nabuurschap te waarborgen; verzoekt de Commissie en de lidstaten daarom de politieke, financiële, operationele en logistieke steun aan de G5-Sahel te verhogen; beklemtoont dat er enkel een goed niveau van veiligheid en ontwikkeling kan worden bereikt mits de Afrikaanse landen beschikken over toereikende capaciteiten in alle essentiële sectoren, in de eerste plaats veiligheid en defensie; verzoekt de Europese Unie de initiatieven voor ontwikkeling en veiligheid waarbij zij betrokken is op het Afrikaanse continent te coördineren als onderdeel van een geïntegreerde strategie die goed bestuur, democratie, mensenrechten, de rechtsstaat en gendergelijkheid omvat en waarin bijzondere aandacht wordt besteed aan de kwetsbaarste regio's en regio's waar de spanningen het hoogst zijn; is ingenomen met de samenwerking tussen de Europese Unie en Afrika in de strijd tegen terrorisme en gewapende groeperingen, in overeenstemming met het internationaal recht; pleit in het kader van beleidsmaatregelen ter bestrijding van terrorisme voor de vaststelling van transparantere besluitvormingsprocessen, de betere naleving van een op mensenrechten gebaseerde aanpak, en meer oog voor de gemeenschappen die door deze maatregelen worden getroffen;

13. onderstreept dat de Sahel vanuit strategisch en veiligheidsoogpunt een belangrijke rol speelt; is in dit verband zeer ingenomen met de oprichting van de G5-Sahel in 2014, alsook met de oprichting van de gemeenschappelijke strijdkrachten van de G5-Sahel in 2017 om de veiligheidsbedreigingen in de regio aan te pakken;
14. wijst erop dat de mandaten van GVDB-missies breed zijn en onder meer gericht zijn op de bevordering van hervormingen van de veiligheidssector en justitie, de versterking van militaire en politieopleidingen en de verbetering van het toezicht; onderstreept dat het communicatiebeleid van GVDB-missies en de algemene strategische planning van de EU dringend moeten worden verbeterd om het optreden van de EU en haar streven naar de waarborging van de veiligheid en het welzijn van de Afrikaanse bevolking beter

zichtbaar te maken;

15. vestigt de aandacht op de bijzondere rol die religieuze instanties regelmatig in Afrika spelen als bemiddelaars bij conflicten en stelt dat, met name in conflictgebieden, de dialoog met deze instanties moet worden aangegaan en met hen moet worden samengewerkt, aangezien een interreligieuze dialoog kan bijdragen aan de vrede en verzoening;
16. stelt vast dat de mededeling erop gericht is de steun van de EU voor vredesinspanningen in Afrika te versterken door middel van een gestructureerdere en strategischere vorm van samenwerking waarbij bijzondere aandacht wordt besteed aan de regio's in Afrika waar de spanningen het hoogst zijn; vraagt dat prioriteit wordt toegekend aan specifieke strategieën voor conflictregio's; spoort de EU en haar lidstaten aan de lasten te blijven delen met internationale organisaties en partners, waaronder met bondgenoten en Afrikaanse landen die betrouwbare bondgenoten zijn in de strijd tegen terrorisme, zoals Kenia, Marokko, Nigeria, Ghana en Ethiopië; pleit voor de versterking van de betrekkingen van de EU met deze sleutellanden; vraagt de EU de Afrikaanse partners, onder meer met behulp van de Europese Vredesfaciliteit en de GVDB-missies, bijstand te blijven verlenen voor de opbouw van de capaciteit van hun strijdkrachten en veiligheidsinstellingen, zodat zij doeltreffende en duurzame wetshandhavingdiensten kunnen verlenen aan hun burgers; vraagt de EU zich daarbij te richten op een geïntegreerde aanpak van conflicten en crises, waarbij de EU in alle stadia van de conflictcyclus optreedt, van conflictpreventie, -respons en -beheer tot conflictoplossing;
17. wijst erop dat de steun van de EU voor de veiligheidssector tot doel heeft Afrikaanse inbreng in veiligheids- en defensieaangelegenheden aan te sporen; is van mening dat de Afrikaanse Unie en de Afrikaanse Staten belangrijke actoren zijn waarmee de EU op betekenisvolle wijze samenwerkt om gezamenlijk te zorgen voor duurzame ontwikkeling en menselijke veiligheid; is in dit verband zeer ingenomen met de plannen van de Afrikaanse Unie om 3 000 soldaten te sturen om de G5-Sahel te steunen en beschouwt dit als een teken dat de AU en de EU inderdaad soortgelijke veiligheidsdoelstellingen nastreven, die gestoeld zijn op een gezamenlijk streven en gezamenlijke verantwoordelijkheden; is in dit verband verheugd over de opmerkingen die VV/HV Borrell op 28 mei 2020 ten overstaan van de VN-Veiligheidsraad heeft gemaakt toen hij sprak over het vinden van Afrikaanse oplossingen voor Afrikaanse problemen;
18. spreekt eens te meer zijn steun uit voor de vredeshandhavingmissies van de VN op het Afrikaanse continent en verzoekt de voornaamste spelers, met name de Verenigde Staten, Rusland, China en het Verenigd Koninkrijk, de handen ineen te slaan met de EU om te bemiddelen, en de samenwerking en duurzame vrede op het hele Afrikaanse continent te bevorderen; herhaalt in dit verband dat de EU bereid is meer bij te dragen aan VN-missies en de coördinatie tussen de verschillende VN- en EU-missies te bevorderen;
19. wijst op de belangrijke rol die het Internationaal Strafhof vervult bij de bestrijding van straffeloosheid en het in ere houden van de waarden van vrede, veiligheid, gelijkheid, billijkheid, rechtvaardigheid en genoegdoening; vraagt de EU en Afrikaanse staten het Statuut van Rome en het Internationaal Strafhof te blijven steunen; verzoekt alle

Afrikaanse staten die dit nog niet hebben gedaan het Statuut van Rome te ondertekenen en te ratificeren;

20. beklemtoont dat de EU dringend iets moet doen aan het escalerende terroristische oproer in het noorden van Mozambique dat zich door heel zuidelijk Afrika dreigt te verspreiden, als gevolg waarvan reeds meer dan 1 000 doden zijn gevallen en ongeveer 200 000 mensen zijn ontheemd; verzoekt de VV/HV met klem Mozambique en zijn burgers de steun van de EU aan te bieden; beklemtoont dat het uitblijven van een reactie van de EU ertoe kan leiden dat andere internationale spelers de leidende rol op zich nemen die de Unie op het continent tracht te vervullen;
21. wijst erop dat de sociaal-economische implicaties van de COVID-19-crisis ernstige gevolgen kunnen hebben voor de Afrikaanse landen en samenlevingen; pleit er daarom nogmaals voor Afrikaanse landen die hierom vragen meer steun te verlenen op het gebied van gezondheidszorg; staat achter de sterke respons van de EU op de externe dimensie van de crisis aan de hand van de “Team Europe”-aanpak en beschouwt dit als een echte uitdrukking van solidariteit en Europese waarden; is bezorgd over het wijdverbreide gebrek aan medische hulpmiddelen in de gezondheidszorg in Afrika, waardoor de gezondheid van patiënten en gezondheidswerkers in gevaar komt, zeker wanneer er een virus uitbreekt; vraagt de EU en haar lidstaten manieren te vinden om de Afrikaanse landen waar mogelijk bij te staan met medische benodigdheden;
22. pleit voor meer steun van de EU voor Afrika op het gebied van fiscale rechtvaardigheid, fiscale transparantie, schuldvermindering en schuldhoudbaarheid, met name in het geval van verfoeilijke schulden, om een duidelijk signaal van solidariteit af te geven tijdens de COVID-19-pandemie; is van mening dat dit een belangrijke stap zou vormen bij de totstandkoming van een “partnerschap tussen gelijken”, zoals het door de Commissie wordt genoemd, dat de plaats moet innemen van de donor-ontvanger-relatie die de betrekkingen tussen EU en Afrika lange tijd heeft gekenmerkt; is zeer ingenomen met de aankondiging van de G20 dat alle schuldbetalingen voor ’s werelds armste landen tot eind 2020 worden opgeschort;
23. beklemtoont dat ontwikkelingshulp van fundamenteel belang is voor de diversificatie van de economieën van de Afrikaanse landen en voor het opvangen van de huidige economische en maatschappelijke crisis; vraagt de EU en haar lidstaten meer financiële steun en humanitaire hulp te verlenen om in de dringende behoeften van de plaatselijke bevolking te voorzien; pleit ervoor dat de steun van de EU en de lidstaten wordt verstrekt in de vorm van subsidies en niet in de vorm van kredieten, om de schuldenlast niet te verhogen; betreurt het dat veel lidstaten het streefcijfer van 0,7 % van het bni niet hebben gehaald en dat sommige lidstaten hun bijdrage in het kader van ontwikkelingshulp zelfs hebben verlaagd;
24. onderstreept dat Afrika, een continent dat rijk is aan natuurlijke hulpbronnen, dynamische economieën in ontwikkeling met een hoog groeipercentage, een toenemende middenklasse en een jonge en creatieve bevolking, een kansrijk continent is dat bij verschillende gelegenheden heeft aangetoond in staat te zijn zich te ontwikkelen en economische vooruitgang te boeken; beklemtoont dat het belangrijk is de digitale infrastructuur van Afrika tijdens het digitaliseringsproces te blijven bevorderen en te zorgen voor fatsoenlijke connectiviteit en internettoegang op het hele continent, zowel

op het platteland als in steden; wijst erop dat de digitale economie in Afrika niet alleen kansen biedt voor de werkgelegenheid en meer gegevens oplevert waaruit toepasbare inzichten kunnen voortvloeien, maar ook de basis vormt voor de erkenning van de mensenrechten, de bespoediging van de toegang tot hoogwaardige basisdiensten, de verbetering van de transparantie en verantwoordingsplicht van overheden, en de bevordering van de democratie; pleit voor een voortdurende, sterkere, systematische en wederzijds voordelige samenwerking met Afrikaanse landen op het gebied van digitalisering, innovatieve technologieën en oplossingen in alle lagen van de samenleving, waaronder e-bestuur, e-handel, digitale vaardigheden en cyberbeveiliging, in overeenstemming met het idee van ontwikkeling door digitalisering (Digital for Development – D4D); vraagt de EU nauw samen te werken met haar Afrikaanse partners om te zorgen voor beveiliging, weerbaarheid en afschrikking in verband met cybercriminaliteit en te voorkomen dat het internet wordt gebruikt voor terrorisme en gewelddadig extremisme;

25. beklemtoont dat Afrika naar verhouding zwaarder wordt getroffen door de negatieve gevolgen van de klimaatverandering; merkt op dat het onze gezamenlijke verantwoordelijkheid is om maatregelen ter bestrijding van klimaatverandering in te voeren door op het Afrikaans continent aan te sporen tot het klimaatbestendig maken van investeringen, alsook tot aanpassing aan en beperking van de klimaatverandering en decentralisering van de toegang tot hernieuwbare energie; benadrukt dat klimaatverandering een belangrijke factor is die het risico op conflicten, droogte, hongersnood en migratie vermenigvuldigt, niet alleen in Afrika, maar ook in de rest van de wereld; vraagt dat klimaatmigratie uitdrukkelijk in de strategie EU-Afrika wordt behandeld; vestigt de aandacht op het belang van waterdiplomatie, aangezien water als gevolg van de klimaatverandering steeds schaarser dreigt te worden; vraagt Ethiopië, Egypte en Sudan in dit verband tot een vreedzame en wederzijds voordelige oplossing te komen voor de voltooiing van de Grote Renaissancedam in Ethiopië; is ingenomen met de bemiddeling van de VS en de Wereldbank in deze zaak en verzoekt de AU en de EU alles in het werk te stellen om een constructieve oplossing mogelijk te maken; onderstreept dat er doeltreffendere klimaatdiplomatie nodig is om de samenhang tussen het binnenlands, buitenlands en internationaal klimaatbeleid te bevorderen; spoort aan tot grotere inspanningen om de paradox op te lossen dat Afrika, ondanks zijn overvloedige rijkdom aan duurzame energiebronnen, nog steeds overwegend gebruikmaakt van traditionele energiebronnen, die bijdragen tot de klimaatverandering en bovendien niet inclusief zijn, aangezien een groot deel van de Afrikaanse huishoudens nog altijd lijdt onder energiearmoede; spoort de Afrikaanse landen er derhalve toe aan het enorme groei- en werkgelegenheidspotentieel van hun energiesectoren te ontsluiten en particuliere investeerders te vragen in innovatieve projecten te investeren;
26. uit zijn bezorgdheid over het feit dat Botswana, Ghana, Uganda en Zimbabwe op de zwarte lijst van de EU staan van landen die hun systeem voor de bestrijding van witwassen en van financiering van terrorisme niet op orde hebben; verzoekt deze landen dan ook onverwijld de nodige stappen te ondernemen om ervoor te zorgen dat hun systemen in overeenstemming zijn met de toepasselijke wetgeving en dat deze wetgeving naar behoren wordt uitgevoerd (Gedelegeerde Verordening (EU) 2020/855

van de Commissie³); is verheugd dat Ethiopië en Tunesië na de doorvoering van een aantal hervormingen van de lijst zijn geschrapt;

27. herhaalt dat duurzame en langdurige economische ontwikkeling en de daaropvolgende creatie van fatsoenlijke en goedbetaalde banen, met name voor jongeren, de eerste voorwaarde is voor de ontwikkeling en bloei van de Afrikaanse bevolking en de totstandkoming van politieke stabiliteit, democratie en meer burgerrechten en mensenrechten; is in dit verband ingenomen met de inspanningen van de Commissie om van de “Afrikaans-Europese alliantie” een centrale pijler van de economische betrekkingen tussen beide continenten te maken; wijst erop dat structurele economische hervormingen noodzakelijk zijn en dat het belangrijk is de binnenlandse productie- en fabricagecapaciteit te versterken, omdat dit de afhankelijkheid van buitenlandse invoer zou helpen verlagen; herinnert eraan dat de EU de steun aan kleine en middelgrote ondernemingen (kmo’s) dient te verbeteren en wijst op de kansen van het Uitvoerend Agentschap voor kmo’s (Easme) van de EU om de samenwerking tussen bedrijven te bevorderen en joint ventures met Afrikaanse ondernemingen te promoten, hetgeen niet alleen de zichtbaarheid van zakelijke kansen zou doen toenemen, maar ook de broodnodige toegang tot financiering en technologie via een overdracht van knowhow zou bevorderen; onderstreept voorts dat regelingen voor de bescherming van investeringen moeten worden verbeterd om verdere investeringen te faciliteren en aan te moedigen; verzoekt de EU-instellingen en de lidstaten coherenter en eendrachtiger op te treden ten aanzien van het Afrikaanse continent en de interne coördinatie te verbeteren om een gezamenlijk traject naar de toekomst uit te stippelen; wijst in dit verband op de noodzaak om een samenhangende en omvattende strategie voor Afrika te ontwikkelen die moet voortbouwen op de bestaande Afrikaanse en Europese inspanningen en die gericht is op het creëren van economische kansen en banen; dringt er bij de EU op aan haar steun aan het integratieproces in Afrika via de AU voort te zetten, met name door de totstandkoming van de vrijhandelsruimte op het Afrikaanse continent (AfCFTA) te ondersteunen; erkent de ambities van de Afrikaanse landen om de bestaande uitdagingen het hoofd te bieden en is bijzonder verheugd over de inwerkingtreding van de AfCFTA als instrument waarmee de Afrikaanse landen hun eigen potentieel volledig kunnen ontwikkelen, hetgeen zou bijdragen tot hun autonomie en weerbaarheid tegen externe druk; onderstreept de enorme economische en politieke mogelijkheden daarvan voor de toekomst van de Afrikaanse handel en de wereldhandel; spoort de Europese Commissie en de lidstaten ertoe aan zoveel mogelijk bijstand te verlenen door beste praktijken uit te wisselen over de ervaring die de EU reeds heeft opgedaan in dit verband om bij te dragen aan het welslagen van de AfCFTA zodra de gezondheidstoestand dit mogelijk maakt; is van mening dat een eengemaakte markt en een digitale eengemaakte markt een netto toegevoegde waarde zouden zijn op het gebied van economie, politiek en cultuur; wijst voorts ook op de noodzaak om fors te investeren in de vervoersinfrastructuur om de handel binnen Afrika te bevorderen; benadrukt dat de nieuwe strategie EU-Afrika eerlijke en ethische handel en arbeids- en milieunormen moet bevorderen;
28. benadrukt uitdrukkelijk dat functionerende overheidsinstellingen, autoriteiten en infrastructuur een belangrijke rol vervullen en is van mening dat, wanneer zij ontbreken, dit een belangrijke belemmering vormt voor ontwikkeling, vrede en vooruitgang;

³ PB L 195 van 19.6.2020, blz. 1.

onderstreept dat het belangrijk is de voedselzekerheid veilig te stellen, met name in kleinschalige landbouwbedrijven, en beklemtoont het belang van de multisectorale transformatie van de landbouw en plattelandontwikkeling in alle Afrikaanse landen en regio's, die leidt tot de creatie van banen en de decentralisatie van gemeenschappen uit grote stedelijke gebieden; wijst op de noodzaak van het creëren van economische kansen en banen, hetgeen van groot belang is gezien de demografische trends op het Afrikaanse continent; wijst in dit verband op de positieve gevolgen van het plan voor externe investeringen dat in 2017 werd opgestart door toenmalig Commissievoorzitter Juncker, en is volmondig voorstander van de Afrikaans-Europese alliantie voor duurzame investeringen en banen die ten gevolge daarvan werd opgestart;

29. erkent dat de migratiebewegingen zowel in Europa als Afrika complexe uitdagingen en kansen met zich meebrengen voor de welvaart en ontwikkeling van beide continenten; en benadrukt dat hun samenwerking moet worden versterkt op basis van eerbiediging van de mensenrechten en het internationaal recht, en de beginselen van samenwerking, solidariteit, evenwicht en gedeelde verantwoordelijkheid; onderstreept dat de Afrikaanse ontwikkeling gebaseerd is op de capaciteiten van zijn bevolking, en dat migratie dus niet mag leiden tot braindrain; benadrukt het belang van de ontwikkeling van een langetermijnstrategie ter bestrijding van netwerken van mensensmokkelaars en mensenhandelaars, teneinde irreguliere migratie vanuit Afrikaanse landen naar de EU te voorkomen en de dialoog tussen de EU en Afrika over migratie en mobiliteit (MMD) en het partnerschap Afrika-EU voor migratie, mobiliteit en werkgelegenheid (MME) te versterken; is echter van mening dat beide partners zich ook meer moeten richten op de oorzaken van migratie, en doeltreffender gebruik moeten maken van bestaande en nieuwe instrumenten voor ontwikkelingssamenwerking; merkt op dat 36 van 's werelds kwetsbaarste landen zich in Afrika bevinden, vaak verzwakt door conflicten, terwijl op het continent 390 miljoen mensen wonen die zich onder de armoedegrens bevinden; beklemtoont dat het gebrek aan economische vooruitgang in de regio, zwak bestuur, instabiliteit, schending van de mensenrechten, corruptie, het ontbreken van een rechtsstaat, straffeloosheid, ongelijkheid, werkloosheid, de bevolkingstoename in enkele van de armste en minst ontwikkelde landen, samen met de gevolgen van de veranderingen op het gebied van klimaat en milieu en factoren zoals gewelddadige conflicten, radicalisering en de verspreiding van de georganiseerde misdaad, onvermijdelijk zal leiden tot een reeks nieuwe uitdagingen, die, als ze niet meteen worden aangepakt, wellicht zullen resulteren in gedwongen ontheemdingen en gemengde migratiegolven (zowel binnen het Afrikaanse continent als naar Europa), hetgeen kan leiden tot scenario's die de Afrikaanse landen, de Europese Unie en haar lidstaten voor ongeziene uitdagingen plaatsen; wijst erop dat de intraregionale migratie, in tegenstelling tot wat meestal wordt gedacht, op het Afrikaanse continent omvangrijker is dan de extraregionale migratie, en erkent dat Afrikaanse landen een groot deel van het totale aantal vluchtelingen en intern ontheemden wereldwijd opvangen; benadrukt daarom dat er een gezamenlijke langetermijnstrategie moet worden ontwikkeld en dat de samenwerking op alle gebieden moet worden versterkt, waarbij de nadruk moet worden gelegd op het belang van de bestrijding van mensensmokkel en irreguliere migratieroutes en waarbij hervestigingsmogelijkheden worden gecreëerd; merkt op dat Afrika en Europa gedeelde belangen hebben en een gedeelde verantwoordelijkheid dragen op het gebied van migratie en mobiliteit, en beklemtoont dat voor migratiebeheer globale oplossingen nodig zijn, op basis van de beginselen van samenwerking, solidariteit, het gezamenlijk dragen van

verantwoordelijkheid en eerbiediging van de mensenrechten en het internationaal recht, die een duurzame aanpak vaststellen om met gedwongen ontheemdingen en vluchtelingenstromen om te gaan; verzoekt de Europese Commissie en de Europese Dienst voor extern optreden (EDED) specifieke maatregelen te treffen om migranten te beschermen tegen overlijden, verdwijning, scheiding van hun gezin en schending van hun rechten; is echter van mening dat beide partners zich ook meer moeten richten op de oorzaken van armoede en ongelijkheid en op het doeltreffende gebruik van instrumenten voor ontwikkelingssamenwerking; vraagt om doeltreffende mechanismen in te stellen aan de hand waarvan de eindbestemming van die externe financieringsinstrumenten grondig kan worden gecontroleerd en de projecten die financiële steun ontvingen kunnen worden beoordeeld; moedigt verdere samenwerking met de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) en andere VN-agentschappen aan om vluchtelingen en intern ontheemden aanvullende steun te verlenen;

30. benadrukt uitdrukkelijk dat functionerende overheidsinstellingen, autoriteiten en infrastructuur een belangrijke rol vervullen en is van mening dat, wanneer zij ontbreken, dit een belangrijke belemmering vormt voor ontwikkeling, vrede en vooruitgang; onderstreept dat veiligheid, stabiliteit en uiteindelijk welvaart en duurzame ontwikkeling in de betrokken regio's alleen kunnen worden bereikt als een allesomvattende strategie wordt gevolgd; herinnert er in dit verband aan dat de hervorming van de veiligheidssector, de hervorming van justitie, goed bestuur, democratische verantwoordingsplicht en de bescherming van burgers noodzakelijke voorwaarden zijn om het vertrouwen van de bevolking in hun regeringen en veiligheidstroepen te winnen; wijst erop dat een aantal landen weliswaar nog kampen met corruptie, het ontbreken van goed bestuur en sociale en politieke vrijheden, maar dat veel landen een begin hebben gemaakt met de transitie naar hervormingen en democratie; prijst in dit verband met name de bevolking van Sudan voor haar dapperheid en moed; herinnert eraan dat landen die deze transitie doormaken bijzonder kwetsbaar zijn en moeten kunnen rekenen op de EU wanneer zij steun vragen; pleit daarom voor goed gecoördineerde steun en bijstand voor die landen bij het opbouwen van meer veerkrachtige staten en maatschappijen, teneinde het door hun bevolking geuite streven naar positieve verandering te handhaven en te steunen; stelt voor dat de VV/HV speciale ad-hoccontactgroepen opricht om de EU-brede steun aan afzonderlijke landen in transitie te stroomlijnen en te faciliteren; is van mening dat er meer moet worden gedaan om inclusieve politieke meerpartijstelsels en verantwoordelijk democratisch bestuur in Afrika, met name in fragiele staten, te bevorderen door werkgroepen bestaande uit burgers en overheden en parlementair toezicht te faciliteren, onder meer door gebruik te maken van technologieplatformen, teneinde de inbreng van burgers over beleidskwesties te verzamelen en beste praktijken te stimuleren aan de hand van peer-to-peer gedachtewisselingen om de verantwoordingsplicht en aanspreekbaarheid van de overheid te verbeteren, hetgeen fundamenteel is om tot duurzame ontwikkeling te komen, mondiale uitdagingen aan te pakken en het risico van de verspreiding van instabiliteit te beperken; benadrukt dat de beginselen transparantie en goed bestuur opgenomen moeten worden in de strategie EU-Afrika en de planning, uitvoering en evaluatie ervan;
31. is ingenomen met het initiatief "pact met Afrika" van de G20, dat in 2017 werd opgestart ter bevordering van particuliere investeringen in Afrika, met inbegrip van investeringen in infrastructuur, en acht dit een geschikt platform om uitgebreide,

gecoördineerde en landspecifieke hervormingsagenda's naar voren te brengen; is tevreden dat tot dusver twaalf Afrikaanse landen zich hebben aangesloten bij het initiatief: Benin, Burkina Faso, Ivoorkust, Egypte, Ethiopië, Ghana, Guinee, Marokko, Rwanda, Senegal, Togo en Tunesië;

32. is ingenomen met de sterke daling van de piraterij voor de kusten van Oost- en West-Afrika ten gevolge van internationale inspanningen voor de maritieme veiligheid die dienen als precedent voor de Europese, Afrikaanse en trans-Atlantische veiligheidssamenwerking;
33. acht het belangrijk dat de EU zich blijft inspannen om veerkrachtiger staten en samenlevingen op te bouwen met behulp van capaciteitsopbouw en hervormingen van de veiligheidssector, onder meer via de Europese Vredesfaciliteit en haar GVDB-missies, en legt de nadruk op een geïntegreerde aanpak van conflicten en crises, waarbij zij in alle stadia van de conflictcyclus optreedt;
34. is van mening dat de EU meer inspanningen moet leveren op het gebied van de versterking van de rechtsstaat, de hervorming van de rechtsstelsels, en de overheidsfinanciën; beklemtoont dat verantwoordelijke instellingen helpen bij de bevordering van billijkere, langduriger economische groei die helpt bij de aanpak van illegale geldstromen, georganiseerde zware misdaad en een cultuur van straffeloosheid; wijst op het belang van de ondersteuning van de EU en haar samenwerking met Afrikaanse landen in de strijd tegen corruptie; wijst erop dat illegale geldstromen een aanzienlijk probleem vormen voor ontwikkelingslanden en dat deze geldstromen in Afrika naar schatting 50 miljard USD bedragen – twee keer zoveel als het bedrag van de officiële ontwikkelingshulp; beklemtoont dat het VN-panel op hoog niveau inzake illegale geldstromen vanuit Afrika tot de vaststelling is gekomen dat commerciële activiteiten 65 procent van deze illegale geldstromen uitmaken; verzoekt de EU een regelgevingskader vast te stellen inzake corruptie, verplichte zorgvuldigheidsonderzoeken betreffende mensenrechten en milieu en verantwoordingsplicht van ondernemingen voor EU-bedrijven die investeren in Afrika en er actief zijn;
35. onderstreept dat het belangrijk is vrije en eerlijke verkiezingen met concurrerende kandidaten en geloofwaardige verkiezingsprocessen te ondersteunen; steunt de coördinatie tussen de EU en de AU inzake verkiezingswaarnemingsmissies en de bijstand met het oog op de versterking van de capaciteit van de AU om verkiezingswaarneming op de lange termijn te organiseren die beantwoordt aan de internationale normen, alsook bilaterale samenwerking met de respectieve landen en hun maatschappelijke organisaties, met als doel te komen tot inclusieve, transparante en geloofwaardige verkiezingen in Afrika; wijst daarom op de talrijke verkiezingswaarnemingsmissies van de EU, die sterk worden ondersteund door het Parlement; spoort de EU, Europese ngo's, politieke partijen en maatschappelijke organisaties ertoe aan nauw samen te werken met hun Afrikaanse tegenhangers, met inbegrip van ambtenaren, om een stevige politieke dialoog op te zetten met behulp van de ontwikkeling van thematische beleidsmaatregelen, om krachtige praktijken voor democratisch bestuur te stimuleren, de vertegenwoordiging en inclusie van gemarginaliseerde bevolkingsgroepen te verbeteren en de deelname van het maatschappelijk middenveld en burgers aan het openbare leven op alle niveaus te

bevorderen;

36. verzoekt de Afrikaanse Unie, de Europese Unie en hun lidstaten een krachtigere samenwerking te waarborgen op het gebied van de bevordering en bescherming van de mensenrechten, mensenrechtenverdedigers en het maatschappelijk middenveld, en volledige politieke en financiële steun te verlenen aan hun respectieve mechanismen ter verdediging van de mensenrechten; is van oordeel dat voor samenwerking op het wereldtoneel om de multilaterale, op regels gebaseerde orde te versterken, gedeelde waarden en eerbiediging van het internationaal en de grondrechten vereist zijn; is van mening dat stabiele democratische instellingen, vrije en eerlijke verkiezingen en onderwijs noodzakelijke voorwaarden zijn voor ontwikkeling en bijgevolg centraal moeten staan in de samenwerking tussen de EU en Afrika; benadrukt dat het maatschappelijk middenveld inclusief moet zijn en alle minderheden moet vertegenwoordigen, en spreekt zijn diepe bezorgdheid uit over het feit dat de rechten van minderheden, bijvoorbeeld van LGBTQI-personen, grotendeels onbeschermd zijn op het continent; is van mening dat intercontinentale samenwerking tussen de EU en Afrika aanzienlijk kan bijdragen tot de bestrijding van xenofobie en fundamentalisme en tot de stabilisering van het Middellandse Zeegebied; beklemtoont dat het maatschappelijk middenveld en mensenrechtenverdedigers een cruciale rol spelen bij de bevordering van de democratie, de vrede, de rechtsstaat en de bescherming van de mensenrechten op beide continenten; benadrukt dat de deelname van het maatschappelijk middenveld aan het partnerschap tussen Afrika en de EU moet worden bevorderd, door de capaciteiten en bescherming ervan te versterken; verzoekt de Europese Unie steun te verlenen aan concrete initiatieven ter versterking van maatschappelijke organisaties en de mensenrechten; beklemtoont dat er een belangrijke rol is weggelegd voor een vrije en geanimeerde media- en perssector en herinnert eraan dat dit van cruciaal belang is voor een goed geïnformeerd publiek dat zijn eigen prioriteiten kan vastleggen; benadrukt dat een vrije en geanimeerde media- en perssector de weerbaarheid tegen nepnieuws vergroot; verzoekt de EU actiever met Afrika samen te werken aan de ondersteuning van de vrijheid van meningsuiting, het pluralisme van de media en de veiligheid van journalisten; onderstreept dat de vrije pers een belangrijke rol speelt in de bestrijding van corruptie en het toezicht op overheden en hun verantwoordingsplicht; beklemtoont dat het belangrijk is wettelijk bindende clausules in verband met de mensenrechten op te nemen in de internationale overeenkomsten van de EU met het Afrikaanse continent, met een duidelijk en nauwkeurig overlegmechanisme, naar het voorbeeld van artikel 96 van de Overeenkomst van Cotonou; is in dit verband verheugd over het feit dat een dergelijke clausule is opgenomen in de vrijhandelsovereenkomsten van de nieuwe generatie;
37. onderstreept dat de toekomst van Afrika in de handen van zijn jonge generatie ligt; verzoekt de EU in haar vernieuwde strategie voor samenwerking met Afrika steun te verlenen aan concrete initiatieven voor de empowerment van jongeren en vrouwen, zodat hun actieve betrokkenheid bij de besluitvormingsprocessen in het burgerlijke en politieke leven verzekerd is; beklemtoont dat de ontwikkeling van Afrika afhankelijk is van inclusief onderwijs en dat het noodzakelijk is ongelijkheden op het gebied van onderwijs verder weg te werken en meer te investeren in het onderwijs- en gezondheidsbeleid en bijbehorende programma's voor de ontwikkeling van kinderen en jongeren; onderstreept dat in de samenwerking tussen de EU en Afrika een passende deelname van het maatschappelijk middenveld moet worden opgenomen en dat er dus

geen sprake kan zijn van een top-downaanpak; verzoekt in dit verband om grotere inspanningen die de relaties tussen de volkeren stimuleren, voornamelijk onder jongeren; wijst in dit verband op de belangrijke positieve langetermijneffecten van Erasmus+; wijst erop dat het vele jonge talent in Afrika zijn potentieel slechts kan realiseren als Afrika en zijn partners investeren in onderwijs en innovatie; beklemtoont dat goed bestuur en succesvolle ontwikkeling noodzakelijke voorwaarden zijn om dit doel te bereiken, en vraagt de EU om ontwikkelingshulp te koppelen aan hogere onderwijsnormen en empowerment van vrouwen; betreurt dat in de mededeling van de Commissie de dimensie van het buitenlands cultureel beleid en de veelbelovende mogelijkheden dankzij een verdiepte culturele samenwerking tussen Europa en Afrika niet aan de orde komen; dringt er daarom bij de Commissie en de EDEO op aan om dit gebied prioriteit te geven door bi-continentale partnerschappen tussen instellingen en personen te bevorderen en te financieren; dringt er daarom bij de Commissie op aan een omvattend initiatief van de EU en Afrika voor te stellen om na te denken over de verweven koloniale geschiedenissen, gevallen van onrechtmatige toe-eigening te onderzoeken en na te gaan welke maatregelen er kunnen worden getroffen om cultuurgooederen van Afrikaanse oorsprong te repatriëren en terug te geven;

38. wijst erop dat transnationale georganiseerde misdaad, burgerlijke onlusten en binnenlandse misdaad een bedreiging vormen voor fragiele staten en staten in de nasleep van een conflict, die moeite hebben om hun burgers de nodige veiligheid te verschaffen; onderstreept in dit verband het belang van een goed opgeleide nationale en regionale politiemacht; merkt op dat de politie in de realiteit echter vaak niet beschikt over de correcte opleiding en uitrusting en, belangrijker nog, niet altijd de nodige verbondenheid heeft met de lokale bevolking noch haar vertrouwen geniet; beklemtoont derhalve dat het belangrijk is professionele politiediensten op te bouwen en te versterken, en pleit voor geïntensiverde conceptuele, logistieke en bestuurlijke ondersteuning, onder meer voor het Afrikaans mechanisme voor politiesamenwerking (AFRIPOL) in Algiers, dat in 2014 werd opgestart; is van mening dat samenwerking op dit gebied ook de capaciteit van de vredeshandhavingsmissies zal ruggensteunen en het politieonderdeel van de APSA zal bevorderen;
39. merkt op dat de informatiesfeer in Afrika steeds meer onder de invloed komt van onze mondiale tegenstanders; vraagt in dit verband aan de EDEO en de Commissie om iets te doen aan het problematische ontbreken van de Europese stem in de Afrikaanse samenlevingen, valse berichtgeving tegen te gaan en de Europese aanpak en democratische waarden sterker naar voren te brengen; merkt op dat dit een betere strategische communicatie vereist die gericht is op belangrijke regio's en landen, alsook de oprichting van een speciale eenheid die voor dergelijke activiteiten verantwoordelijk is in nauwe samenwerking met de EU-delegaties;
40. onderstreept het gevaar van de verspreiding van onwettige handvuurwapens en wijst erop dat deze niet gedocumenteerde en meestal illegaal in bezit gehouden wapens niet alleen de veiligheid van gemeenschappen bedreigen, maar ook worden gebruikt door gevaarlijke transnationale criminele netwerken die zich bezighouden met verschillende vormen van smokkel, waaronder van wapens, mensen en illegale drugs;
41. dringt aan op de voortzetting van de jaarlijkse gezamenlijke overlegvergaderingen van het Politiek en Veiligheidscomité van de Europese Unie en het Politiek en

Veiligheidscomité van de Afrikaanse Unie met als doelstelling de samenwerkingsgebieden uit te breiden naar gezamenlijke bezoeken op het terrein, gezamenlijke vergaderingen, waarin gezamenlijke inzichten worden ontwikkeld, crisissituaties worden geanalyseerd, en mogelijkheden worden onderzocht voor gezamenlijke vroegtijdige actie als beste middel om een werkbaar strategisch partnerschap tot stand te brengen;

42. herinnert eraan dat in Afrika het hoogste aantal vredesoperaties (PSO's) ter wereld plaatsvindt en dat Afrika de meeste troepen en politie bijdraagt; wijst erop dat de PSO's in heel Afrika aangepast dienen te worden aan de nieuwe realiteit van COVID-19 om zowel de burgers als de werknemers van de PSO's toereikend te beschermen; wijst op de noodzaak van toereikende financiering voor de missies gezien de angst voor een dreigende economische crisis en een verlaging van de beschikbare financiering;
43. vraagt de EU ervoor te zorgen dat de GVDB-missies op een effectieve, verantwoorde en robuuste wijze worden gepland met doeltreffende operaties en sterkere mandaten, gekoppeld aan de substantiële politieke bereidheid om conflicten op te lossen in plaats van ze te bevriezen;
44. wijst op het belang van de parlementaire diplomatie en herinnert in dit verband aan de vele parlementaire vergaderingen en missies die het Parlement heeft gehouden, met name de regelmatige bijeenkomsten van het Europees Parlement met het Pan-Afrikaans Parlement; pleit in dit verband voor een versterking van de parlementaire dimensie in de betrekkingen tussen de EU en de AU, en voor jaarlijkse missies waarbij belangrijke commissies van het Europees Parlement regelmatig samenkomen en van gedachten wisselen met hun Afrikaanse tegenhangers;
45. hamert op het feit dat de hulp van de EU er niet toe mag bijdragen dat conflicten langer duren of dat het roofzuchtige gedrag van autocratische regimes, dat de oorzaak is van tal van sociaal-economische problemen en politieke conflicten in Afrika, wordt bevorderd; beklemtoont dat het nastreven van gemeenschappelijke belangen en samenwerking moet stroken met het internationaal recht, de fundamentele waarden van de EU en de ondersteuning van de democratie, goed bestuur en de mensenrechten;
46. waardeert de geleverde inspanningen om Afrika's eigen mechanismen en regelgeving inzake de bescherming van de mensenrechten te versterken, zoals het Afrikaans Handvest van de rechten van de mens en de volkeren en de bijbehorende protocollen, het Afrikaans handvest inzake democratie, verkiezingen en bestuur, de Afrikaanse Commissie voor de rechten van de mens en volken en het Afrikaans Hof voor de Rechten van de Mens en Volken; stelt het op prijs dat dergelijke mechanismen en regelgeving voorzien in aanhoudende bijstand voor de Afrikaanse partners bij de aanpassing van hun eigen mensenrechteninstrumenten en -mechanisme aan internationaal erkende beginselen, wetten en normen;
47. is van oordeel dat een grotere deelname van vrouwen aan het openbare leven, waaronder de politiek, essentieel is voor een egalitaire en inclusieve samenleving; benadrukt het belang van de gezamenlijke inspanningen van de EU en Afrika ter verbetering van het beleid en de wetgeving inzake kwesties als de toegang van meisjes tot onderwijs, het uitbannen van kindhuwelijken, het beëindigen van vrouwelijke

genitale verminking, de waarborging van de economische, politieke en sociale rechten van vrouwen en hun participatie in alle geledingen van de samenleving, besluitvormingsprocessen, inspanningen voor vredesopbouw en vredeshandhaving, en het uitbannen van psychologisch, fysiek en seksueel geweld, waaronder verkrachting binnen het huwelijk, en alle andere vormen van misbruik; wijst erop dat de bevordering van gendergelijkheid een van de doeltreffendste manieren is om inclusieve groei aan te zwengelen, armoede terug te dringen en de vrede te bevorderen; moedigt verdere ondersteuning aan voor de economische empowerment van Afrikaanse vrouwen door middel van onderwijs, de overdracht van vaardigheden, toegang tot financiering en ondersteuning voor het oprichten van ondernemingen, en toegang tot land; juicht de sterkere vertegenwoordiging van vrouwen in een aantal Afrikaanse landen toe; stelt echter vast dat vrouwen in bepaalde landen op het Afrikaanse continent nog steeds ondervertegenwoordigd zijn; beklemtoont dat de eerbiediging en volledige verwezenlijking van de mensenrechten van vrouwen de grondslag vormen van een democratische samenleving; is bijgevolg van oordeel dat deze grondrechten en doelstellingen moeten worden verwezenlijkt om een echt democratische samenleving tot stand te brengen; onderstreept dat de genderkloof in het onderwijs een ernstig probleem blijft in Afrika, met name in gemarginaliseerde gemeenschappen, en beklemtoont dat passende toegang moet worden verstrekt tot onderwijs, programma's voor het aanleren van vaardigheden, en kansen voor meisjes en vrouwen;

48. spoort de EDEO ertoe aan zijn aanwezigheid in de EU-delegaties op het hele continent te vergroten, met name in belangrijke lidstaten van de AU, om onze bilaterale en regionale betrekkingen verder te intensiveren en passend van gedachten te wisselen met de relevante belanghebbenden; onderstreept dat dergelijke nauwe banden de grondslag zijn voor passende en goed gestructureerde algemene partnerschappen, evenals toegesneden responsen; verzoekt de EDEO zijn media- en communicatiestrategie aanzienlijk te verbeteren teneinde niet alleen de bewustmaking van de inspanningen van de EU in de respectieve regio's te bevorderen, maar ook de bewustmaking bij en ondersteuning van EU-burgers voor een hechtere samenwerking tussen de EU en Afrika aan te wakkeren;
49. beklemtoont dat de betrekkingen tussen de EU en Afrika moeten evolueren van een relatie die gericht is op ontwikkeling naar een relatie die de Afrikaanse landen op gelijke voet plaatst, gekenmerkt door ambitieuze handelsrelaties om de Afrikaanse normen te verhogen; beklemtoont dat de EU de Afrikaanse landen bijstand dient te verlenen op hun weg naar ontwikkeling op eigen kracht; is van mening dat betere economische banden met Afrika van cruciaal belang zijn om de economische onafhankelijkheid van de Afrikaanse staten te waarborgen;
50. spoort Afrikaanse leiders ertoe aan hoogwaardige, transparante, inclusieve en duurzame buitenlandse-investeringsprojecten te kiezen en ondersteunt de toegang tot financieringsmogelijkheden die sterke alternatieven bieden voor externe door de overheid aangestuurde initiatieven;
51. wijst erop dat het belangrijk is de strategie EU-Afrika te coördineren met de VN, de NAVO, de OESO en andere gelijkgestemde landen, zoals de Verenigde Staten van Amerika, Canada, het Verenigd Koninkrijk en Japan.

INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE ADVISERENDE COMMISSIE

Datum goedkeuring	21.9.2020
Uitslag eindstemming	+: 55 -: 6 0: 6
Bij de eindstemming aanwezige leden	Alviina Alametsä, Alexander Alexandrov Yordanov, Maria Arena, Petras Auštrevičius, Traian Băsescu, Anna Bonfrisco, Reinhard Bütikofer, Fabio Massimo Castaldo, Włodzimierz Cimoszewicz, Katalin Cseh, Tanja Fajon, Anna Fotyga, Michael Gahler, Sunčana Glavak, Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Márton Gyöngyösi, Sandra Kalniete, Dietmar Köster, Andrius Kubilius, Ilhan Kyuchyuk, David Lega, Miriam Lexmann, Nathalie Loiseau, Antonio López-Istúriz White, Lukas Mandl, Thierry Mariani, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Gheorghe-Vlad Nistor, Urmas Paet, Demetris Papadakis, Kostas Papadakis, Tonino Picula, Manu Pineda, Kati Piri, Giuliano Pisapia, Jérôme Rivière, María Soraya Rodríguez Ramos, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Andreas Schieder, Radosław Sikorski, Jordi Solé, Sergei Stanishev, Tineke Strik, Hermann Tertsch, Harald Vilimsky, Idoia Villanueva Ruiz, Viola Von Cramon-Taubadel, Thomas Waitz, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima, Salima Yenbou, Željana Zovko
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	Özlem Demirel, Angel Dzhambazki, Assita Kanko, Arba Kokalari, Dragoş Tudorache, Mick Wallace, Elena Yoncheva, Marco Zanni

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE ADVISERENDE COMMISSIE

55	+
ECR	Angel Dzhambazki, Anna Fotyga, Assita Kanko, Hermann Tertsch
NI	Fabio Massimo Castaldo, Márton Gyöngyösi
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Traian Băsescu, Michael Gahler, Sunčana Glavak, Sandra Kalniete, Arba Kokalari, Andrius Kubilius, David Lega, Miriam Lexmann, Antonio López-Istúriz White, Lukas Mandl, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Francisco José Millán Mon, Gheorghe-Vlad Nistor, Radosław Sikorski, Isabel Wiseler-Lima, Željana Zovko
Renew	Petras Auštrevičius, Katalin Cseh, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Javier Nart, Urmas Paet, María Soraya Rodríguez Ramos, Dragoș Tudorache
S&D	Maria Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Tanja Fajon, Raphaël Glucksmann, Sven Mikser, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Kati Piri, Giuliano Pisapia, Isabel Santos, Andreas Schieder, Sergei Stanishev, Nacho Sánchez Amor, Elena Yoncheva
Verts/ALE	Alviina Alametsä, Reinhard Bütikofer, Jordi Solé, Tineke Strik, Viola Von Cramon-Taubadel, Thomas Waitz, Salima Yenbou

6	-
GUE/NGL	Özlem Demirel, Manu Pineda
ID	Thierry Mariani, Jérôme Rivière, Harald Vilimsky
NI	Kostas Papadakis

6	0
ECR	Charlie Weimers
GUE/NGL	Idoia Villanueva Ruiz, Mick Wallace
ID	Anna Bonfrisco, Marco Zanni
S&D	Dietmar Köster

Verklaring van de gebruikte tekens:

+ : voor

- : tegen

0 : onthouding